

Woerden, 10 mei 2021

Beste mensen,

Het moment komt dichterbij dat ik afscheid zal moeten nemen van mijn werk als dovenpastor binnen het Interkerkelijk Dovenpastoraat. Zaterdag 12 juni zal mijn laatste werkdag zijn. Over ruim een maand dus. Op de Landelijke Contactdag van 13 november zal er een afscheidsmoment zijn.

Het is alweer 17 jaar geleden dat ik door de Protestantse Kerk beroepen werd om invulling te gaan geven aan dit wondermooie werk. En ja, ik zag ernaar uit maar ik zag er ook tegenop. Hoe moest ik, die dominee was in dat stukje van de kerk waarin we 'alles met geluid doen', dominee worden in dat stukje van de kerk waarin we 'alles met gebaren doen?' Ik wist het niet goed. Maar jullie wisten het wel. "Je hoeft het niet alleen te doen, wij allemaal zijn er ook, wij zullen je de gebaren leren, wij zullen je helpen ... jij zet je in voor ons, wij zetten ons in voor jou. En bovendien: God is er ook nog!"

Het trok me over de streep, het hielp me onderweg en het helpt me om nu opnieuw een streep, mijn pensioenstreep, over te gaan. Jullie aanwezigheid, jullie inzet, jullie gebed, jullie volharding, jullie passie om de kerk het gezamenlijk huis van doof en horend te laten zijn is voor mij altijd tot inspiratie en bemoediging geweest in mijn jaren temidden van jullie. En vooral ook jullie geloof dat God daarin met ons was en is en zal zijn! Ik kan jullie daar niet genoeg voor danken!

In mijn werk heb ik mij altijd een eenvoudige dorpsdominee gevoeld. Ik was en ben geen groot geleerde. Meer iemand die met vallen en opstaan en volhouden aan het werk was. Zo een die ook wel eens verdwaalde in het werk omdat 'zijn dorp' net zo groot was als heel het gebied dat dwars over Nederland tussen Winterswijk en Den Helder ligt. Soms was er geen beginnen aan. Maar altijd was er ook weer een weg waar een van jullie mij op wees en daarop even met me meewandelde.

Goed af was ik met ervaren collega's in het noorden en het zuiden. Toen zij hun pensioenstreep overgingen kwamen er al even goede collega's voor terug. Het was goed dat 'mijn dorp' daardoor uiteindelijk wat kleiner en overzichtelijker werd. Bovenal goed af ben ik met mijn vrouw Jitske die mij in al de afgelopen jaren steeds door dik en dun gesteund heeft!

Al meer dan een jaar is door het Corona-virus de afgelopen periode voor velen een moeilijk, uitputtend en soms heel verdrietige tijd geweest. We hielden en houden de moed erin, en ja we mogen met stukjes en beetjes gaan uitzien naar betere tijden ... maar tegelijkertijd houden we de adem in. Hoe komen we hieruit als kerk en als dat stukje van de kerk dat wij samen mogen zijn?

Zelf ben ik er niet zo somber over. De afgelopen periode maakte ook veel nieuwe creativiteit los en aan passie, inzet en verlangen naar een 'nieuw begin' heeft het jullie geen moment ontbroken. Wat 17 jaar geleden in gebaren tegen mij werd gezegd: "wij zijn er en bovendien is God er ook nog" geldt nog steeds ... want jullie zijn er, nieuwe dovenpastores zullen er zijn en bovendien is God er ...! God die vol passie niet loslaat wat zijn Hand begonnen is en wat zijn Hand ook iedere dag aan ons vertelt: "Ik ben de God die heel mijn wereld eeuwig liefheeft en dus ben Ik er zo ook voor jou!"

Gods vredevolle zegen in Jezus voor een ieder van jullie en hopelijk zal het nog vaak 'tot ziens' zijn!